

GRAN ANGULAR

ANÀLISI

Julián Arenas IllaDIRECTOR D'INNOVACIÓ I TRANSPORT - LOGÍSTICA
INSTITUT CERDA

CONCESSIONS, PEATGES, MANTENIMENT... QUI PAGA?

És de tots sabut que algunes concessions de vies de comunicació estan arribant al final. I, segons sembla, la intenció de l'administració és no prorrogar o renovar aquestes concessions. Fins a la data no hem sentit justificacions o explicacions més detallades. En qualsevol cas, es prengui la decisió que es prengui, aquesta situació requereix preparació i planificació, i no poca, i no hi ha lloc ni temps per a improvisacions. Els processos administratius, pel fet de ser molt garantistes, sempre consumeixen temps, sobretot els complexos que requereixen treballs jurídics i financers. Entenc que en l'administració estan ja efectuant la planificació de les actuacions necessàries per aplicar les solucions en el temps requerit, que a més forçosament han de tenir un ampli consens social.

Els termes *prorrogar* o *renovar concessions* semblen proscrits, possiblement sense gaire base argumental sòlida. Segurament no ajuda el fet que històricament s'hagi recorregut a la pròrroga en algunes vies per facilitar nova inversió, necessària i imprescindible a mesura que madura la infraestructura (carrils addicionals, ramals d'accés, etc.). Això ha permès a les administracions certa simplicitat administrativa en les actuacions i, per què no ho hem de dir, accés a finançament fora de l'entorn públic. La raó és que el finançament proporcionat pel concessionari no computa com a deute públic. A més, permet resoldre un conflicte complex: com cal actuar en una infraestructura amb concessió. L'inconvenient és

“

Quin és realment el problema? Quan els nostres governants afirmen que no es renovaran les concessions, la immensa majoria pensa, pensem, que se suprimiran els peatges existents. I possiblement és cert, però cal tenir en compte un aspecte fonamental: l'import del peatge permet finançar no només l'amortització de la inversió, sinó també els costos de manteniment i reposició que la infraestructura necessita per garantir la seguretat dels usuaris

Una estació de peatge a la demarcació de Girona. ARXIU / QUIM PUIG

que les condicions estan prefixades en el contracte existent, alguns que daten ja de molts anys, de manera que aquest tipus d'actuació no sempre resulta ser la més avantatjosa per a l'administració.

Però quin és realment el problema? Quan els nostres governants afirmen que no es renovaran les concessions, la immensa majoria pensa, pensem, que se suprimiran els peatges existents. I possiblement és cert, però cal tenir en compte un aspecte fonamental: l'import del peatge permet finançar no només l'amortització de la inversió, sinó també els costos de manteniment i reposició que la infraestructura necessita per garantir la seguretat dels usuaris. Això vol dir que, si se suprimeixen els peatges existents un cop finalitzada la concessió, algú haurà de finançar aquests costos i, si s'opta per aquesta solució,

aquest algú no pot ser cap altre que els fons públics. És a dir, que les administracions hauran de dedicar pressupost addicional per a això, en detriment d'altres partides pressupostàries, que semblen prioritàries. No cal recordar aquí l'estat de finançament de les administracions per posar de manifest que no és la solució òptima des del punt de vista social, ni per descomptat des de l'econòmic.

SOLUCIÓ MÉS RAONABLE. Potser la solució més raonable i sostenible, però també poc debatuda, seria mantenir el sistema actual de concessionaris, ja que la seva eficàcia i la seva contribució al desenvolupament del país està fora de tot dubte. Els peatges, això sí, serien a la baixa, per l'import corresponent a les partides de manteniment i reposició. D'aquesta manera, no s'afecta el pressupost públic, i la infraestructura és sostin-

guda per aquells que la fan servir. Però aquesta solució, com qualsevol altra, també requereix preparació i ampli consens de l'administració.

Queda en l'horitzó un problema endèmic per resoldre, que sembla enquistat probablement per falta de valentia: aplicar una harmonització en el sistema de peatges. És a dir, establir peatges, si es vol dir "tous", en totes les vies d'alta capacitat, de manera que generin prou recursos per sufragar el cost del sistema, sense necessitat de recórrer a fons públics, com es fa en l'actualitat. Tot un repte per als nostres governants que tard o d'hora s'haurà d'abordar. En tot cas, per garantir la continuïtat necessària del servei, esperem que les diferents administracions estiguin ja planificant i preparant alternatives per a aquesta nova etapa del sistema concessionari de vies de comunicació.